

[ROZMARNOWAĆ *vb pf i impf*

pf [praes], impf [praet].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz -ować); pierwsze a jasne.

praes 1 sg rozmarnuję. ◇ praet 3 sg m rozmarnował.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

(Roz)trwonić: Prodigio, ich verzehre/ verchwende. Pol. Rozpraszam/ Marnotrawię/ Rozmárnuię. Volck 16.

rozmarnować co: Dał mu BOG pozostały chudey Oyczyzny częśćkę/ tey nie ná bruku w mieście z łtráciułami/ z nierządnicami rozmárnował/ ále ná potrzebne ćwiczenie/ [...] vżył. KonKaz C.

Synonimy: marnotrawić, rozflarzyć, rozmarhać, rozmiotać, rozpraszać, rozproszyć, rozszaflować, rozterać, roztrwanić.

Formacja współrdzenna: przemarnować.

KO